

Tristan und Isolde, de Wagner

Tant en la trajectòria musical com en la personal de Wagner, en què tants aspectes són notables, el *Tristany i Isolda* resulta una fita destacada. Aquest títol va ser un pas del Rubicó, ja que va travessar uns límits que la música acadèmica mai havia gosat traspasar, particularment amb el que s'anomenà «acord de Tristany», del principi, que presentava volgutament un so dissonant i que no portava a cap resolució musical propera. És l'inici de la música contemporània.

En el terreny personal el compositor projectava en l'argument els seus amors amb una dona casada, Mathilde, i el seu ideal, rubricat pel filòsof Schopenhauer, que el veritable amor no es pot assolir plenament en aquesta vida. Però sobretot, i més enllà de transcendències, l'important és que la música assoleix moments de gran bellesa: només cal deixar-se anar.

Tipologia	Composició i llibret	Fonts d'inspiració variades	Estrena	Aquí?
Òpera en tres actes	 Richard Wagner	 Llegenda medieval <i>Tristany</i> , del trobador G. von Strassburg, filosofia de Schopenhauer i amors personals amb Mathilde Wesendonck	 Absoluta el 8 d'abril de 1865 al T. Nacional. Al Liceu el 8-11-1899	A Girona, el 1924 l'Orquestra Pau Casals en va interpretar el «preludi i la mort d'Isolda»

DE QUÈ ENS PARLA

Es narra una llegenda del rei Marke, de la península anglesa de Cornualla en el segle VI

ACTE I [En un vaixell navegant entre Irlanda i Cornualla].

Tristany té la missió d'escortar Isolda, ja que el seu oncle, el rei Marke, li ho ha demanat perquè el monarca es vol casar amb la noia. Isolda explica a la seva companya i remeiera Brangäne que està dolguda per la indiferència de Tristany, a qui feia temps la noia havia curat una ferida malgrat que el guerrer havia mort en combat el seu promès Morold. Aleshores la parella es va enamorar. Isolda demana a Brangäne una poció de mort. Invita també Tristany i tots dos en beuen. Ara bé, la remeiera els ha donat en realitat un filtre d'amor i la parella, que s'ha declarat el seu amor pensant que s'anaven a morir, s'abraça apassionadament quan els mariners ja anuncien l'arribada.

ACTE II [A Cornualla, al castell del rei Marke]

El rei Marke ha sortit de cacera, i Isolda queda amb Tristany a la nit als jardins. Després d'abraçar-se, comenten que el dia és per a ells un món de mentides i dissimulacions i, en canvi, la nit és el moment de felicitat i de trobada. El rei i el seu següent descobreixen la parella abraçada. Després d'una conversa entre Tristany i el rei, el jove invita la seva amant a seguir-lo al regne de la nit, i a continuació es llança contra l'espasa de Melot. Queda greument ferit. Isolda es desmaia.

ACTE III [A la Bretanya, al castell de Tristany]

Tristany, mortalment ferit, és cuidat pel seu escuder Kurwenal, tot esperant ansiós l'arribada d'Isolda per mar. Arribada la noia, l'estimat morirà en els seus braços. Al cap de poc arriba un segon vaixell amb el rei Marke i un següent amb el guerrer Melot i la remeiera Brangäne, la qual ha explicat al monarca l'engany que els va fer donant-los a beure un filtre amorós, de manera que Marke ve amb la intenció de perdonar Tristany. Ja mort aquest, el seu amic Kurwenal desafia Melot a un duel, amb resultat de la mort de tots dos. Isolda canta sobre el cos de Tristany un himne a la mort que els unirà per sempre més. L'òpera s'acaba doncs amb la **mort d'amor** (el *Liebestod*) de l'heroïna.

FIXEM-NOS-HI

És difícil tallar fragments
d'una música que és contínua

ACTE I

- Orquestra: **Preludi** [2] [2]. Famós i mític fragment que inclou poc després de l'inici l'*acord de Tristany*, el qual queda sense resolució musical. Hi haurà un seguit de leitmotifs que preludien.
- Isolda i Tristany (amb orquestra i altres): **holden Dank Beuen el filtre** [2]. Amb diàleg i sobretot música sensual.

ACTE II

- Tristany i Isolda: **O! Sink hernieder** (Oh, baixa cap a nosaltres, nit de l'amor) és el llarg i cèlebre **Liebesnacht**, al **Nit d'amor** [2] [2]. Algun fragment: [2] [2]
- Tristany, Isolda, Melot: **Wohin nun Tristan scheidet** (Tristany se'n va. Vols seguir-me, Isolda?) **Fi del segon acte** [2] [2]

ACTE III

- Orquestra: **Preludi del tercer acte** [2] [2] que s'inicia amb el leitmotiv de la *nostàlgia del desig* (que s'anirà repetint), passant al tema de l'*esperança* i després del *desesper...* derivant cap al despertar de Tristany.
- Isolda: **Mild und leise** (Suau i tranquil). El **Liebestod** (La **Mort d'amor**) [2] [2] [2] [2]. Un altre moment mític. Així finalitza l'obra.

← •
Direcció musical:

Y. Nézet-Séguin

- Director d'escena: Yuval Sharon, que estrena una NOVA PRODUCCIÓ

Kurwenal
(baríton)
Escuder de Tristany

Tomasz Konieczny

Tristany
(tenor) Cavaller
súbdit del rei Marke. Amant d'Isolda

Michael Spyres

Isolda
(soprano)
Princesa irlandesa

Lise Davidsen

Brangäne
(soprano)
Remeiera i nodrissa d'Isolda

Ekaterina Bubanov

Rei Marke
(baix) Senyor de Tristany i espòs d'Isolda

Ryan Speedo Green

Nemorino, a l'Elisir, al Liceu, nov. 2025

EXCEPCIONAL Isolda al Liceu, gener 2026

Comentaris: